

ΠΑΡΑΔΩΣΙΣ ΠΙΛΑΤΟΥ.

Ex Codice Parisiensi, antea Colbertino 2493.

Και ἀχθέντες αὐτῶν ἐν τῇ Ῥωμαίων πόλει, ἀκούσας ὁ Καίσαρ ὅτι παρέστη ὁ Πίλατος, ἐκάθισεν ἐν τῷ ναῷ τῶν Θεῶν, ἐπὶ πάσης τῆς συγκλήτου καὶ συν παντὶ τῷ στρατευματι, καὶ ἅπαν το πλῆθος τῆς δυνάμεως αὐτοῦ. Καὶ ἐκέλευσεν ἐν προσῶπῳ εἶναι τὸν Πίλατον, καὶ φησὶν ὁ Καίσαρ πρὸς αὐτὸν· τί τοιαῦτα ἐτολμήσας δυσέβησατε; ἔωρακώς τηλικαῦτα σημεῖα εἰς τὸν ἀνδρα ἐκείνον, κακὴν πράξιν τολμήσας, ὅλον τὸν κόσμον ὤλησας. Ὁ δὲ Πίλατος εἶπεν· αυτοκράτωρ βασιλεῦ, ἐγὼ ἀνίτιος τούτου τυγχάνω, ἢ δὲ προπετής καὶ οἱ ἐτίοι τὸ πλῆθος τῶν Ἰουδαίων ἐσιν. Καὶ ὁ Καίσαρ εἶπεν· καὶ τίτες οὔτοι; Λέγει ὁ Πίλατος· Ἡρώδης, Ἀρχελαός, Φίλιππος, Ἄννας καὶ Καϊάφας, καὶ ἅπαν τὸ πλῆθος τῶν Ἰουδαίων ἐσιν. Λέγει αὐτῷ ὁ Καίσαρ· τίτες ἐνεκὴν τῆ βούλῃ ἐκείνων ἐξηκολούθησας; Καὶ ὁ Πίλατος εἶπεν· τασίασον καὶ ἀνυπότακτον ἐστὶ τὸ ἔθνος αὐτῶν, μὴ ὑποτασσομενὸν τῷ κράτει σου. Καὶ ὁ Καίσαρ εἶπεν· ἀλλὰ παρέδωκαν σοὶ αὐτὸν, ὡς φίλης ἐν ἀσφαλείᾳ ποιῆσαι αὐτὸν, καὶ εἰς πεμφθῆναι πρὸς με, καὶ μὴ πιαθῆναι αὐτοῖς, καὶ σαυρωθῆναι τὸν τοιοῦτον ἀνδρα δίκαιων ὄντα

καὶ

και τοιαυτα αγαθα ποιησαντα, ως συ ειπας
και δια της σης αναφορας μελλοντος αυτου
σαυρουσθαι, ουτος γαρ εστιν ο Χριστος ο βασι-
λευς των Ιουδαιων. Και ταυτα λεγοντος του
Καισαρος, και ονομασαντος αυτου το ονομα του
Χριστου, απαν το πληθος των θεων συνεπεσεν,
και εγενετο ωσει χονιορτος. Ενθα εκαθιζετο
ο Καισαρ μετα πασης της συγκλητου, ο δε δη-
μος ο παρεσηκως τω Καισαρι, παντες συντρομοι
γεγονασιν, δια την του ρηματος ρησιν και πτω-
σιν των θεων αυτων, και παντες φοβω συσχε-
θεντες απηλθον εκασος εις τον οικον αυτου θαυ-
μαζοντες το γεγονως. Και εκελευσεν ο Και-
σαρ μετα ασφαλειας φυλαττειν τον Πιλατον,
ωπως γνω το αληθες περι του Ιησου. Τη δε
επαυριον καθισας ο Καισαρ εις το καπιτολιον
μετα πασης της συγκλητου, επειρατο παλιν
επερωταν τον Πιλατον, και φησιν ο Καισαρ
λεγε το αληθες δυσεβεσατε, οτι δια της ασε-
βους πραξεως ης επιχειρησας κατα του Ιησου, και
ενταυθα εδειχθη των κακων σου εργαων η πρα-
ξις, το τους θεους πτωσεως υποβληθηναι. Λε-
γε ουν· τις εστιν εκεινος ο σαυρωθεις, οτι το ονο-
μα αυτου τους θεους παντας απωλεσε. Ο
Πιλατος εφη· και μην τα υπομνηματα αυτου
αληθη εστιν, και γαρ εγω αυτος εξ αυτων ερ-
γαων επισθην, οτι μειζων υπηρχεν παντων ων

M

τεβοα

εβρομεθα θεων. Και ο Καισαρ εφη· τινος ουν
 ενεκεν τοιαυτην τολμην και πραξιν επηνεγκας
 κατ' αυτου, μη αγνων εκ τουτων παντων, τι
 κακον βουλομενος περι της εμης βασιλειας. Ο
 δε Πιλατος εφη· δια την παρανομιαν και εασιν
 των ανομων και αθεων Ιουδαιων τουτο εποησα.
 Θυμου δε πλησθεις ο Καισαρ συμβουλιον επο-
 ησεν μετα πασης της συγκλητου της δυναμειωσ
 αυτου, και κελευει δογμα γραφηναι κατα των
 Ιουδαιων ουτως· Δικιανω τω τα πρωτα της ανα-
 τολικης χωρας επεχοντι, χαιρεν. Την εν τοις
 παρουσιν καιροις γεναμενην τολμαν, παρα των
 την Ιερουσαλημ δικουντων Ιουδαιων παρανομην
 πραξιν, εγνων ως θεον τινα λεγομενον τον Ιη-
 σουν μετα Πιλατοι κατηνεγκασαν εαυρωσαι, δια
 τοιουτου πλημμεληματος δι ων ο κοσμος σποτι-
 σθεις εις απωλειαν ειληκετο· θελησον ουν σπου-
 δαιως αμα πληθους στρατιωτων παραγενεσθαι
 τοις εκεισε. Και αιχμαλωσιαν ουν θεσον δια
 τουτου του δογματος πειθαρχον κινησον κατ' αυ-
 των και εκδιωξον αυτους και ολιγοσον το εθν
 αυτων, δεξει εφ' απασιν μη οφθηναι επι τουτο
 πονηρα μεσοι τυχανοντες. Και τουτου φθα-
 σαντος εν τη ανατολικη χωρα, Δικιανος πειθαρχ-
 ησας τω φοβω του δογματος αναλωσιν παντος
 εθνους των Ιουδαιων εποησεν· τους δε καταλειφ-
 θεκτας εν τη Ιουδαια, εις την διασποραν των
 εθνων

ἔθνων δουλεύειν παρεσχεν. Ὡσε γνωρίσαι τῶν
 Καισαρι ταυτα γεγεννημενα παρα λικιανου κα-
 τα των Ιουδαιων εν τη ανατολικη χωρα, και
 αρεσαι αυτω. Και παλιw εθετο ο Καισαρ ερω-
 τησιν ποιησαι του Πιλατου, και κελευει ενι αρ-
 χοντι ονοματι Αλβιω, την κεφαλην Πιλατου
 αποτεμεν. Φεισας, καθως ουτος επι τον ανδρα
 τον δικαιον, τον λεγομενον Χρισον, ουτος ομοιος
 πεσηται της σωτηριας αποτευξομος. Ο δε Πι-
 λατος απελθων επι τον τοπον, ηυξατο σιωπην
 λεγων· κυριε, μη απολεσεις με μετα πονηρων
 ἔβραιων, οτι εγω κατα σου χειρας επηνεγκα
 ουκ ηθελον, * εμι ιδων το εθνος των παρανο-
 μων Ιουδαιων, οτι σαςιν και εμου επηγαγον·
 αλλα συ γνωσκεις δεσποτα, οτι αγνων επρα-
 ξα. Μη συναπολεσεις με δεσποτα κυριε την α-
 μαρτιαν μου ταυτην, αλλα μνησθητι κακης επ'
 εμου και τη δουλη σου Προκλα τη σαμενη μετ'
 εμου τη ωρα του θανατου μου ηνπερ εδειξας προ-
 φητευσαι, οτι ειχες σαυρω προσηλωθηναι· μη εν
 τη μια αμαρτια και ταυτην καταδικασης, αλλα
 ευχαρησον ημιν και εν μεριδι των δικαιων σου συ-
 αριθμησον ημας. Και ιδου τελειωσαντος την ευ-
 χην ο Πιλατος, ηλθεν φωνη εκ του ουρανου λεγου-
 σα· μακαριουσι σε Πιλατε πασαι αι πατριαρχαι
 των εθνων, οτι επι σου επληρωθη ταυτα παν-
 τα τα υπο των προφητων ειρημενα παρ' εμου,

* Forte ημιν.

και συ δε αυτος μαρτυς εση, εν γαρ τη δευτε-
 ρα μου παρουσια ωφθηναι εχεις, οταν μελλω
 κριναι τας β φυλας του Ισραηλ, και τους μη
 ομολογησαντας και πισευσαντας. Και εξετη-
 ναξεν την κεφαλην Πιλατου πρεφεκτος· και
 ιδου αγγελος κυριου εδεξατο αυτην. Ιδουσα δε
 η γυνη αυτου Προκλα τον αγγελον ερχομενον
 και δεχομενον την κεφαλην αυτου, χαρας πλη-
 σθησα και αυτη παρ' αυτα απεδωκεν το πνευ-
 μα αυτης, και εταφη μετα του ανδρος αυτης
 Πιλατου, θελησει και ευδοκια του κυριου ημων
 Ιησου Χριστου, ω η δοξα του πατρος και του υιου
 και του αγιου πνευματος, νυν και αι, και εις
 τους αιωνας των αιωνων. Αμην.

